

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1175/2017
28.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранка Матовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 23.03.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.784/17 од 13.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 23.03.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.784/17 од 13.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 23.03.2017. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године за коју је одређено да ће се извршити по правноснажности пресуде с тим да је одређено да ће се казна извршити у просторијама у којима окривљени станује које просторије не сме напуштати осим у случајима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција без примене електронског надзора, и одређено да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора, а окривљени је осуђен и на споредну новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде и одређено да уколико исту не плати суд ће је заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 89б у вези одредбе члана 344а став 6. КЗ окривљеном АА је изречена мера безбедности забране присуствовања одређеним

спортским приредбама и то тако што је окривљеном забрањено присуствовање и учешће на спортским приредбама које се одржавају на затвореним базенима СЦ „ББ“ у ... у трајању од 1 године од дана правносанжности пресуде, па је окривљени обавезан да се непосредно пре одржавања спортске приредбе лично јави службеном лицу у подручној управи или станици и да борави у њиховим просторијама за време одржавања спортске приредбе.

На основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП оштећени ВВ упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева а на основу члана 261. и 264. став 1. ЗКП окривљени АА обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка, па да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара као и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда у износу од 4.410,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава тужилаштву у износу од 17.433,39 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, као и трошкове на име заступања оштећеног од стране пуномоћника адвоката, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.784/17 од 13.07.2017. године делимичним усвајањем жалбе окривљеног АА а поводом заједничке жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и по службеној дужности преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К бр.87/15 од 23.03.2017. године само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног АА због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци а која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује у ..., у улици ..., без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и одређено да ако окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, а задржао му је као правилно утврђену новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана достављања другостепене пресуде и одређено да уколико не плати новчану казну у наведеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалба окривљеног у преосталом делу као и заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца и жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бранко Матовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да се побијане пресуде преиначи и да се окривљени ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је критичном приликом оштећени правио неред и да је у таквој ситуацији окривљени сходно Уговору о раду и у складу са својим радним дужностима и радном обавезом, поступио у оквиру својих овлашћења када је позвао оштећеног да напусти базенске просторије, што је оштећени одбио и ушао у вербалну расправу а потом и физички насрнуо на окривљеног, из чега произилази да је окривљени критичном приликом поступао у складу са својом радном обавезом и са својим овлашћењима и дужностима па је на штету окривљеног повређен закон када је побијаним пресудама његово понашање квалификовано као кривично дело из члана 344а став 1. КЗ.

Како дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено –повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољени разлог за подношење захтева – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**